

teho, so Krystus to sakaſat je, rjeka to Krystuſa hac̄z najbole we Reczeſzi mječz, dyž my naſche Dowjereneſe na Gzlowekow ſtaſimaj, a nerodzimy tu ſwili wo Krystuſa, fotryž naſ tola ſamlutki ſe ſwojim Czerpenjom ſ Bohom ſ jednał, naſche Rjechi ſaplačil a tu Sſmerek ſchewinyl je.

To druhé Prjedowanje, fotrež ton Knes tym druhim džeſac̄z Wuczomnikam džerzał je, ryczi woſebi wot prjedarſkeho Hamta. Pschetoz ton Szenik praji, ſo ſu ſo horschili, jafko ſu ſlyſcheli, ſo ſtaj zylaj Jan a Jakub ujeſchtó w jažv bjež, dyžli woni ſchizy, a myſlachu ſebi, ſo woni runje tak derje, jafko tamnaj dwaj na woſche Mjesta ſluſheju. To widzi ton Knes, napomina jich tehoodla na to najluboſniſche a praji: Wy wjeſze, ſo ſwjetni Tjerschtojo kneža, a mozni bes nimi maja Mož. To je Boh tak wuſtajil, a dyrbi tak-bjež, ieli ſo hewak Mjer, Jednota a dobre ſtvo bes Ludžimi bjež dyrbi. Ale po tajkim Snanienu nedyrbieſe wy ežiniež. Tak pak nedyrbi bes wami bjež, djeſche won. Ale ſchtuz bes wami ze woſebniſchi bjež, ton nech je waſch ſchitkich Woſrocžk. Stym je won prjedarſkemu Hamtej zylje tu ſwjetnu Mož wſal, a to na njon połožil, ſo won jedyn Hamt kſluženju bjež dyrbi, wot fotrehož ty ničo wjazy nimasch, hac̄z Prozu a Starož, luty Nedžak, haj tejj derje lute Nesbožo.

To je jena jara auſna Wuczba, pschetoz my mamy ſchelke Hamty we Zyrki. Czi Zapoſchtoſlo maju wjazy poruczene, dyžli czi Biſkopovo, czi ſaſo wjazy, dyžli Duchomni a druzh Wuczerjo a Prjedarjo, czi Biſkopovo a Wuczerjo a Prjedarjo wjazy, dyžli jich Kaploni, a czi wjazy, dyžli czi Schrybarjo a jich Sſlužomniſy. Te ſchelake Hamty ze naſch luby Knes Krystus ſchitke rune ežiniež, ſtej Pschikafnju, ſo by je nichto

ſtwojeſi Gjeſzi aby Wujitkej neužiwal, ale ſo by druhim Ludžom ſnimy ſlužil, a Prozu a Dželo wot nich mjeſt.

Pſchetoz, praji won, dyrbjak ſchtu Mož a wulku krasnoſ ſteho mječz, da by wona mi predy ſchitkich ſluſchala, dokelž ja Boži Sſyn ſym, a tu Pschikafnju ſobu pſchinesku, ſo Ludži k Božemu Kraleſtwu poſaſowac̄z dyrbu. Alle tajku Porucznoſ a Hamt nenaſožu ja na to, ſo bvh ſches njon kraſny, wulki a mozny byl. Ja ſlužu, a ſlužu ſmomin Gjelom a Ziwenjom, ſo bvh ſnim ſaplačil ſa zyleho Sſwjeta Rjechi.

Tehodla wukeze ſo do woſcheho Hamta prawje namakac̄z. Nedajcje ſo Czertej ſawesz, jafko by moje Kraleſtwu jene ſwjetne Kraleſtwu bylo. Na Sſwjeſzi dyrbja ſjerschtoſo, a Kneža wjazy mječz, a mozniſchi bjež, dyžli jich Podani. Alle we mojim Kraleſtwi niz tak. Tam je tonžamij ton najwoſchi Tjerschta a najmozniſchi Knes, fotryž ſo najbole ponizuje, a najradſi Ludžom ſluži ſe ſwojim Hamtom, Darami a Nadu, fotryž won ma.

To Bamž neje ežiniſ, pschetoz tehoodla, dokelž won ton Hamt ma, ze won woſche ſchitkich Keſſorow a Kralow ežeszeny, a Knes zyleho Sſwjeta bjež. Sſwjetni tehoodla ſe ſwojimi Skutkami ſam pſchecziwo ſebi, ſo Krystuſowu Wuczomnik neje, ale ſo je An-ti kryſt, to je, pſchecziwu v Krystus, fotryž ſchitko hinak ežini, dyžli Krystus poruczil a pschikafat je. Wot teho budžem ſwar na ſwiateho Bratrom a dale ſlyſhež.

Woſebi pak je ton Schpruch tudy kwopomnenju, ſo Krystus praji: Gzlowſki Sſyn je pſchischt, ſo by dat ſwoje Ziwenje ſaplačenju ſa jich weſe. Pschetoz tajki Schpruch wueži naſ, kafz ſym na Marijn Madlenu ſlyſcheli, wot Woda-wanja tych Rjechow, tak my toſamo doſtačz